

Буття українське

«І був ранок, і був вечір, день єдиний.

Не останній, та не перший. До перемоги ближчий.

З Богом!»

ПЕРМОГА

ЗМІСТ

Вступ. У вирі історії.....	3
1. Чому сталася ця війна?.....	19
2. Як називати цю війну?.....	23
3. Україна — арена протистояння між Росією та Заходом.....	26
4. Українці — народ-військо.....	31
5. Чому український націоналізм потрібний Україні та світу?.....	40
6. Що таке рашизм?.....	48
7. Наш монстр Франкенштейна — Росія.....	53
8. Історія «Червоної калини» — історія народу.....	57
9. Чому Україна програла сто років тому і чому зможе перемогти нині.....	61
10. Гібридна війна від Леніна до Путіна.....	70
11. Терор проти окупантів.....	77
12. Про брехню журналістів, яка вбиває.....	82
13. «Чорна піхота» знову йде в бій.....	86
14. Україна скористається з ленд-лізу.....	92
15. Чому Росія досі боїться Бандери?.....	95
16. Чому корисно пригадати УПА?.....	102
17. Авторитарна «демократія» від Сталіна до Путіна.....	109
18. Українці незламні — від УПА до Азовсталі.....	114
19. Люди vs диктатори. Як дисиденти можуть зруйнувати режим.....	119

20. Як українці перемогли в 1991-му.....	123
21. Ядерне роззброєння України.....	129
22. Через Майдани до свободи.....	137
23. Російськомовна Україна необхідна ворогу та смертельно небезпечна для українців.....	143
24. Навіщо нам советський штамп «місто-герой»?.....	147
25. Наш день перемоги попереду.....	152
26. Пекло для загарбника.....	156
27. «Переможців не судять».....	160
28. Це не просто війна — це геноцид.....	162
29. Голод як зброя. Росія знову вивозить зерно з України.....	170
30. Росія розпочала депортації.....	174
31. Розстріли цивільних — це традиція окупанта.....	178
32. Не дамо Росії перекласти злочини на нас.....	183
33. Терор бомбардуванням від Гітлера до Путіна.....	187
34. Не стати Білоруссю.....	193
35. Інша Росія.....	198
36. Коли Росія повернула не туди?.....	200
37. Імперія завдає удару у відповідь. Війни Росії.....	204
38. Разом проти імперії.....	209
39. «За нашу і вашу свободу». Про співпрацю між українцями та поляками.....	212
40. «Зузани» від Зузани. Гаубиці та інша співпраця зі Словаччиною.....	217
41. З Литвою проти Москви.....	221
42. Кінець фінляндизації.....	228
43. Українці світу. Світ українців.....	231
44. Підручник з історії у війні за майбутнє.....	239
45. Останній. Історія України за п'ять хвилин.....	250

3. УКРАЇНА — АРЕНА ПРОТИСТОЯННЯ МІЖ РОСІЄЮ ТА ЗАХОДОМ

Понад сто років тому, після більшовицької революції, Росія згорнула всі спроби модернізації. Зупинила процес перетворення на демократичну ліберальну державу західного зразка. Відтоді почалося протистояння між Росією та Заходом, а разом з ним — і цінностями свободи, які він уособлював.

Захід намагався завадити утвердженню більшовицького режиму на теренах колишньої Російської імперії, проте на початку 1920-х років зазнав фіаско. Зокрема через хибну ставку на так званий російський Білий рух як головного союзника. Така «Інша Росія» виявилася нездатною зупинити більшовиків. Недостатня увага Заходу до національних рухів, і насамперед українського, завадила спробам зруйнувати ССРСР.

Тому Захід був змушений змиритися з існуванням цієї держави, а відтак визнати її. Він налагоджував економічні відносини, попри наявну інформацію щодо злочинів більшовиків проти населення ССРСР, а надто українців. Захід навіть пішов на військову співпрацю з Кремлем задля боротьби з іншим тоталітарним режимом, нацистським, який вважав більш небезпечним для себе. Після перемоги над Німеччиною цей союз дав змогу Росії поширити свій вплив на половину Європи.

Ukraine — the shield of Europe!



Щойно після того Захід, тепер очолюваний США, змінив політику щодо СРСР, почавши так звану Холодну війну. Остання закінчилася поразкою советів, нездатних протистояти економічному, політичному та військовому тиску.

Але 1991 рік не завершив історію протистояння. Ослаблена Російська імперія, протягом десятиліття імітуючи демократичні стандарти політики й натомість отримуючи допомогу Заходу, пережила кризові 1990-ті. А з 2000-х, зміцнюючись матеріально, почала відновлювати вплив на постсоветському просторі. Спершу тиснула політичними методами через проросійські політичні сили. Після їхньої поразки у Грузії та Україні з боку імперії залунали погрози застосувати силу, і зрештою РФ вдалася до неї.

6. ЩО ТАКЕ РАШИЗМ?

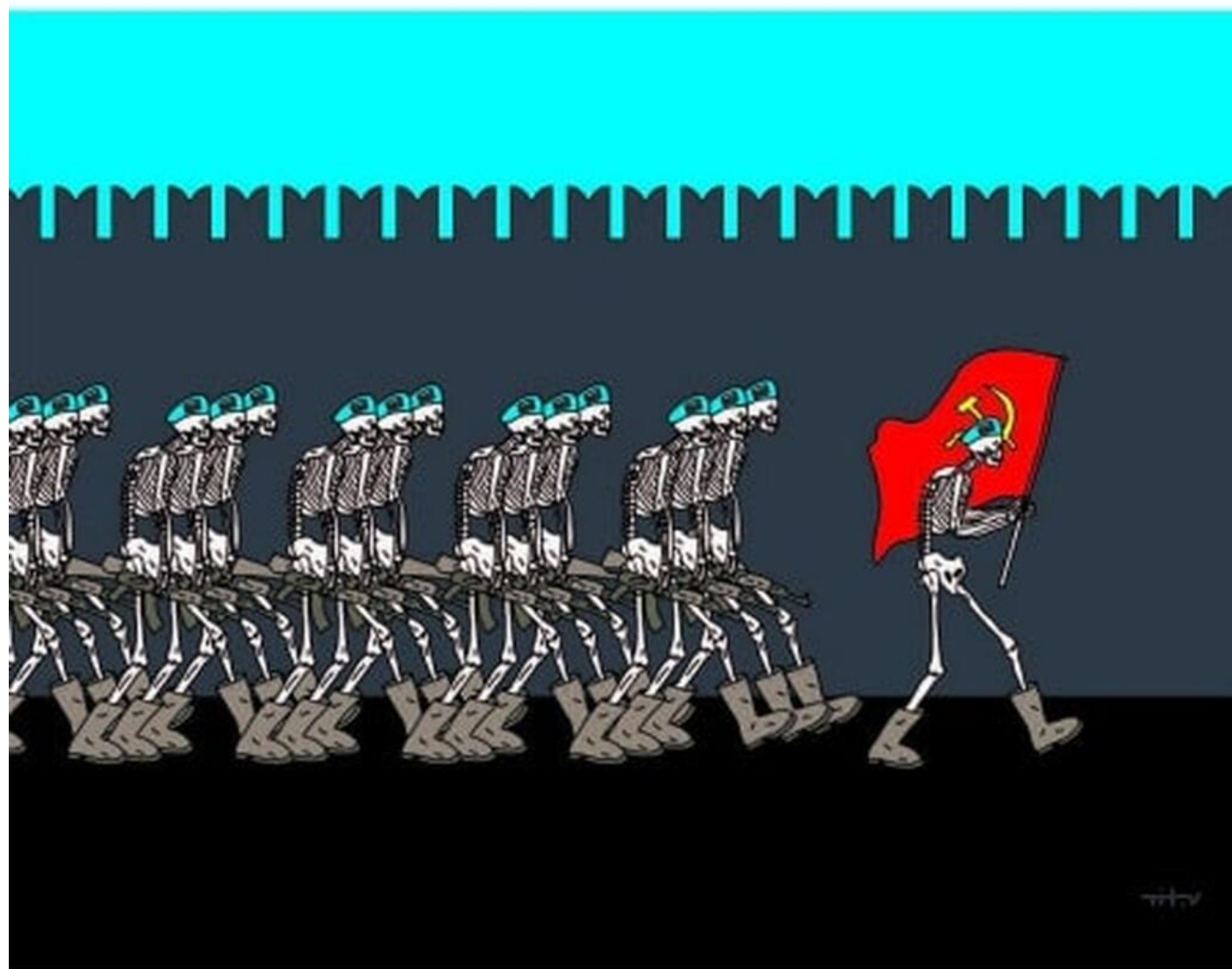
Найстрашніші війни в історії людства ведуться не за території, а за ідеї. Їхня мета — не просто завоювати чужі землі, а й переробити сусідів і світ відповідно до своїх уявлень. Якщо хтось заважає, його треба знищити.

Такими були релігійні війни у XVI—XVII століттях. Такою стала Друга світова — криваве зіткнення двох тоталітарних ідеологій: нацистської та комуністичної, — між світом і між собою. Демократичний світ змушений був піти на співпрацю з однією з них задля перемоги над іншою. Україна опинилася в епіцентрі протистояння, учасники якого прагнули не лише загарбати цінні ресурси, але й переформатувати українців чи то в покірних рабів для арійських господарів, чи то в безрідних пролетарів — будівників комуністичного раю.

Жорстокість нинішньої війни теж обумовлена тим, що росіяни ставлять собі за мету завоювати не лише Україну, але й українців. Українці потрібні Кремлю як будівники імперського проекту під назвою «руській мір». Саме цими словами росіяни окреслюють своє бачення перебудови світу.

Більш влучне визначення ідеології нинішнього Кремля дали публіцисти, які нарекли її рашизмом. Термін потроху приживається в політичних дискусіях. Саме його звучання вказує на близькість до фашизму/нацизму.

І справді, в рашизмі багато спільного з цими злочинними ідеологіями: віра у вищість власного народу й відтак його право вирішувати долю інших, підкреслена антидемократичність,





Тому, що вміємо перемогати.
Тому, що здатні чинити опір в обставинах, коли
інші здаються.



f 03.03

Національний залізобетон

За цей тиждень українці стали не просто згуртованою, а злютованою нацією. Нема міцнішого зв'язку, як збудований на любові до свого і ненависті до тих, хто йому загрожує. Це справжній національний залізобетон.

19. ЛЮДИ VS ДИКТАТОРИ. ЯК ДИСИДЕНТИ МОЖУТЬ ЗРУЙНУВАТИ РЕЖИМ

Тотальний контроль влади над інформаційним полем. Спецслужби уважно відстежують суспільні настрої. Силовики придушують найменші прояви антирежимних дій. Більшість публічно підтримує владу. Це про нинішні Росію та Білорусь. Але не лише. Так було в ССРСР. Нинішні умови в сусідніх державах — реконструкція советської реальності.

Часто можна почути від білорусів та росіян: «Ми нічого не можемо зробити, бо в нас ситуація інша». Так, тепер інша! Але кілька десятиліть тому була однаковою. І саме завдяки людям, які не погодилися миритись зі злом тоді, у нас тепер інша країна. Маю на увазі дисидентів. Так називали учасників антисоветського руху опору 1960–1980-х років. Вони справді перебували в умовах, дуже близьких до сучасних російських. Але не просто існували, а діяли. Хоч багатьом це коштувало років неволі, а декому навіть життя.

Дисидентський рух зародився на початку 1960-х. Він був, з одного боку, продовженням українського визвольного руху, а з другого — частиною світового тренду розвитку молодіжної неформальної культури, культури вільного від війни світу. Коли на Заході захоплювалися «The Beatles» та «The Rolling Stones», в Україні зачитувалися поезією Ліни Костенко, Василя Симоненка та Василя Стуса. Адже в Україні боротьба тривала. Збройна фаза була цілковито придушена, і жодних можливостей для

НЕ ЗА
ДЕЖ
НІСТЬ

tit.v